

Kto chce ísť za mnou, nech ... vezme svoj kríž (Mk 8, 34)

Kríž nám ukazuje nekonečnú lásku Boha k človeku, no zároveň je skutočnosťou, ktorú zažívame vo svojom živote. Cez utrpenie nás kríž očisťuje od hriechu a všetkého nepodstatného. Ak je ťažký, pýtame sa možno aj s výčitkou: Prečo práve ja a prečo práve teraz? Ježiš nám dáva odpoveď. Hovorí: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.“ Nehovorí: „Hľadaj kríž!“ Henri J. M. Nouwen v jednej zo svojich kníh hovorí: „Každý z nás má kríž, ktorý nesie. Netreba ho vytvárať alebo vyhľadávať. Kríž, ktorý máme, je pre nás dosť ťažký. Ale sme ochotní ho zdvihnúť a prijať za vlastný?“ Ježiš neostal len pri nesení kríža. On nezostal pod krížom, ale vystúpil naň. „S Kristom som pribitý na kríž. Už nežijem ja, ale žije vo mne Kristus.“ (Gal 2, 19 - 20). Apoštol Pavol ukázal, kam až má ísť kresťan. Nesmie zostať pod krížom, hľadiť naň zdola, musí vystúpiť na kríž. Prijať ho ako vnútornú súčasť seba. Ako Otcovu vôľu. Tak každému z nás prestane byť jeho osobný kríž trpeným zlom a stane sa miestom pokoja, zmierenia, seba prijatia, a miestom nového, dôverného vzťahu s Bohom. Náš kríž nás takto môže priviesť ku Kristovmu krížu a potom i k vykúpeniu. (Milan Kuzmiak)

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)